

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 18. novembar 2013. god.
Br.ref.:RK498/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI126/13

Podnosilac

Shaqir Vula

Ocena ustavnosti
presude Vrhovnog suda Kosovo, rev. br. 293/2012, od 17. maja 2013. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Shaqir Vula, diplomirani pravnik, sa prebivalištem u Đakovici.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva je osporio sledeće sudske odluke: presudu Vrhovnog suda Kosovo u Prištini rev. 293/2012 od 17. maja 2013. god.; presudu Okružnog suda u Peći Ac. br. 132/2012 od 12. juna 2012. god. i presudu Opštinskog suda u Đakovici C. br. 292/2008 od 20. septembra 2011. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva se odnosi na navodne povrede ustavnih prava podnosioca zahteva u vezi sa njegovim pravom na pravično i nepristrasno suđenje (član 31. Ustava; član 6.1. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (u daljem tekstu: EKLJP)) i njegovo pravo na rad i obavljanje profesije (član 49. Ustava).
4. Podnosilac zahteva traži od Ustavnog suda da poništi presudu Vrhovnog suda Kosova, rev. br. 293/2012 od 17. maja 2013. god.

Pravni osnov

5. Član 113.7 Ustava, član 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 16. decembra 2008. god., koji je stupio na snagu 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

6. Dana 19. avgusta 2013. god., podnosilac je podneo svoj zahtev Sudu.
7. Dana 30. avgusta 2013. god., predsednik Ustavnog suda je odlukom br. GJR. KI126/13, imenovao sudiju Arta Rama-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Ustavnog suda je odlukom br. KSH. KI 126/13, imenovao veće za razmatranje sastavljeno od sudija Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
8. Dana 12. septembra 2013. god., Sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud Kosova o registraciji zahteva.
9. Dana 21. oktobra 2013. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

10. Ovaj zahtev se podnosi Sudu u vezi sa prekidom radnog ugovora podnosiocu zahteva na radnom mestu opštinskog javnog pravobranioca.
11. Prema pregledu o činjenicama podnosioca zahteva, podnosilac je bio imenovan za opštinskog javnog pravobranioca u skladu sa odlukom Skupštine Opštine za period od 2003. do 2006. god. Tokom ovog perioda, podnosilac zahteva je imao radni ugovor za gorenavedeni vremenski rok.

12. Nakon isteka prvog radnog ugovora za period od 2003 do 2006. god, podnosilac zahteva je nastavio da radi kao opštinski javni pravobranilac u skladu sa odlukom Skupštine Opština Đakovica 01 br. 112-21266/2007 od 1. juna 2007. god., koja predviđa:

“Produžava se radni ugovor podnosiocu na radnom mestu opštinskog javnog pravobranioca u trajanju do okončanja konkursne procedure za ovo radno mesto.”

13. U cilju kontinuiteta radnog mesta, podnosiocu je produžen radni ugovor sve do okončanja perioda zaposlenja za radno mesto na kome se podnosilac zahteva trenutno nalazi.
14. Podnosiocu je zatim tri puta produženo zaposlenje sa tri uzastopna radna ugovora za period od tri (3) meseca.
15. Dana 31. marta 2008. god., produženi radni ugovor je prekinut.
16. Nakon toga, podnosilac je podneo tužbu Opštinskom sudu u Đakovici, presuda C. br. 56/2010 od 7. aprila 2011. god., kojom je odbijena tužba podnosioca zahteva kao neosnovana.
17. Nakon toga, podnosilac zahteva je uložio žalbu Okružnom sudu u Peći, presuda Ac. br. 132/2012 od 12. juna 2012. god., kojom je konačno odbijena žalba podnosioca.
18. Podnosilac je protiv odluke drugostepenog suda podneo reviziju Vrhovnom sudu. Podnosilac je tražio od Vrhovnog suda razmatranje odluke Okružnog suda u Peći i odluke Opštinskog suda u Đakovici.
19. Dana 17. maja 2013. god., Vrhovni sud (presuda: rev. 293/2012) je odbio kao neosnovan zahtev za reviziju. U svom obrazloženju, Vrhovni sud, navodi da je „podnosilac zahteva bio imenovan za Opštinskog javnog pravobranioca u skladu sa odlukom Skupštine Opštine za period od 2003 do 2006. god. Radni ugovor mu je obnovljen ugovorom ZK-01/17 od 7. januara 2008. god., sa konačnim prekidom do 31. marta 2008. god. Podnosilac zahteva (tužilac) je obavешten 13. marta 2008. god., od strane opštine Đakovica da će njegov radni ugovor biti prekinut 31. marta 2008. god., i da neće biti obnovljen. Prema dokumentima Suda, podnosilac zahteva je zasnovao radni odnos svojevolljno i razumeo je da su ugovori bili na određeno vreme.
20. Štaviše, Vrhovni sud je našao da:

“[I] pored toga što se u reviziji navodi da presuda sadrži bitne povrede odredaba parničnog postupka, one nisu precizirane, već je samo parafraziran sadržaj člana 182. ZPP da revizija nema obrazloženje za ovaj pravni osnov, dok ovaj sud, na osnovu člana 215. ZPP, izuzev razmatranja sposobnosti da se bude stranka i pravilnog zastupanja stranke u postupku, po službenoj dužnosti ne razmatra postojanje drugih bitnih povreda odredaba parničnog postupka. Iz tog razloga je zaključeno da ovaj navod revizije nije osnovan.”

21. U vezi sa "pogrešnom primenom materijalnog prava u reviziji" sud je utvrdio da "tužilac nije imao primedbi na poslednjem radnom ugovoru od 07.01.2008. god., za period od 01.01.2008. god., do 31.03.2008. god., i samovoljno ga je potpisao, što je u suprotnosti sa navedenim navodom i čini navod neosnovanim." Prema tome, Vrhovni sud je utvrdio da tvrdnje u reviziji ne mogu biti usvojene i u slučaju podnosioca, tvrdnje u reviziji nisu dovele u pitanje osnovanost ili zakonitost presuda sudova nižih stepena. Na osnovu toga, Vrhovni sud je u skladu sa članom 222. ZPP, odlučio da odbije reviziju podnosioca zahteva kao neosnovanu.

Navodi podnosioca

22. Podnosilac tvrdi da su tokom gorenavedenih postupaka, njegova ustavna prava bila povređena, jer navedeni sudovi nisu primenili primenjive odredbe zakona.
23. Prema zahtevu podnosioca i prema pregledu činjenica podnosilac tvrdi da "[su] prvostepeni, žalbeni i revizioni sud pogrešno primenili materijalno pravo."
24. Prema podnosiocu, u svim fazama postupka, dotični sudovi nisu uspeli da "pruže neophodno pravno obrazloženje zasnovano na zakonu."
25. Podnosilac zahteva u nastavku tvrdi da odluka o neobnavljanju njegovog radnog ugovora "direktno krši odredbe Administrativnog uputstva br. MJS/OSJS-2003/02 – PROCEDURE O UGOVORIMA o sprovođenju Administrativnog naređenja 2003/02 – sprovođenje Uredbe UNMIK-a br. 2001/36 o javnoj službi Kosova, koja pod tačkom 4 koja se odnosi na obnavljanje ugovora predviđa: 'Ugovor zaposlenog normalno treba da se produži za period od tri godine kada njegovo obnavljanje dolazi kao rezultat okončanja prvog radnog ugovora, pod uslovom da „4a. 1 da je budžet za radno mesto raspoloživ ili će po svemu sudeći biti na raspolaganju, 4a. 2 ne postoje disciplinski postupci protiv zaposlenog zbog ozbiljnih povreda.'"
26. Štaviše, podnosilac zahteva tvrdi da:
- a) njegovo zaposlenje nije trebalo da se prekine sve dok se ne izvrši ocenjivanje njegovog rada, kako bi poslodavcu olakšalo odlučivanje da li da produži radni ugovor ili da popuni radno mesto putem javnog oglašavanja.
 - b) je tokom zaposlenja kao opštinski javni pravobranilac, podneo godišnje izveštaje o radu, koji su ocenjeni kao uspešni, bez ikakvih primedbi na rezultat njegov rada i
 - c) njegov ugovor nije trebalo da se prekine, jer je on obavljao posao na zadovoljavajući način."

Prihvatljivost zahteva

27. Kako bi bio u stanju da razmotri zahtev podnosioca, Sud prvo treba da utvrdi da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom i Poslovnikom.
28. Sud prvo treba da utvrdi da li je podnosilac zahteva ovlašćena stranka za podnošenje zahteva Sudu. U ovom slučaju, podnosilac zahteva je fizičko lice, dakle Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ispunio uslov propisan u članu 113.(7) Ustava koji predviđa da: *“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa [...]”*
29. Sud, takođe, primećuje da je podnosilac zahteva ispunio uslove utvrđene u članu 113. (7) Ustava i u članu 47. (2) Zakona, kao i pravilu 36.1. (a) Poslovnika u vezi sa iscrpljenjem pravnih sredstava predviđenim zakonima na snazi.
30. Sud dalje primećuje da je podnosilac podneo zahtev u roku propisanom u članu 49. Zakona i pravilu 36.1. (b) Poslovnika o podnošenju zahteva u roku od četiri (4) meseca. Podnosilac zahteva je poslednju odluku (rev. 293/2012, 17. maja 2013. god.) primio 02. jula 2013. god., a zahtev je podneo Sudu 19. avgusta 2013. god., što znači da je zahtev podnet u skladu sa gorenavedenim odredbama.
31. Za potrebe prihvatljivosti, Sud, takođe, mora uzeti u obzir da li zahtev podnosioca ispunjava uslove za prihvatljivost propisane u pravilu 36. 1 (c) i u odredbama pravila 36.(2) Poslovnika, koje predviđaju:
- 36.(1) *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:
[...]
c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.*
- 36.(2) *“Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*
- a) *da zahtev nije prima facie opravdan,*
 - b) *da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava,*
 - c) *da podnosilac zahteva nije žrtva kršenja prava zagwarantovanih Ustavom, ili*
 - d) *da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.*
32. Na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da se podnosilac zahteva uglavnom žali na odluke redovnih sudova zbog pogrešne primene materijalnog prava, zbog nedostatka obrazloženja u navedenim odlukama i zbog drugih razloga koji imaju veze sa njegovim pravom na rad.

33. Sud mora podsetiti podnosioca zahteva da Ustavni sud nije sud četvrtog stepena da ocenjuje zakonitost i ispravnost odluka donetih od strane redovnih sudova, osim ako postoje uverljivi dokazi da su takve odluke donete na vidljivo nepravičan i nejasan način. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava. (Vidi Garcia Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
34. U zahtevu podnosioca nema dokaza koji ukazuju da je neko od njegovih Ustavom garantovanih prava bilo povređeno. Tokom redovnog postupka, podnosiocu zahteva je pružena mogućnost da predstavi svoj slučaj sa činjenicama i dokazima u tim sudovima u vezi sa njegovim tvrdnjama o povredi navedenih prava. Nije dužnost Suda da ocenjuje odluke redovnih sudova, samo zato što podnosilac zahteva nije bio zadovoljan ishodom prethodnih odluka.
35. Dakle, u skladu sa pravilom 36. (2) (b) Poslovnika o radu, zahtev podnosioca se smatra kao očigledno neosnovan i tako takav je neprihvatljiv.

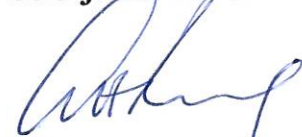
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, shodno članu 113. (7) Ustava, u skladu sa pravilom 36. (2) b) i 56. (2) Poslovnika o radu, dana 21. oktobra 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Arta Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani